

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 11 Číslo 61 Březen 2016

SLOVO OTCE MARIUSZE

Odpustky jsou odpuštěním časných trestů

Již několik měsíců prožíváme mimořádný Svatý rok milosrdenství, který vyhlásil papež František. Započal 8. 12. 2015 a bude ukončen 20. 11. 2016. Jedním z mnoha darů tohoto roku je možnost získávat plnomocné odpustky při putování ke „svatým bránám milosrdenství", jenž byly k tomuto účelu ustanoveny v Římě a ve všech diecézích po celém světě. Možná si však kladete otázku, co vlastně odpustky jsou a k čemu je potřebujeme. Pokusím se tedy stručně, a snad i srozumitelně, na ni zde odpovědět.

Obecně řečeno *odpustky* jsou odpuštěním časných trestů za spáchané hříchy, zpravidla trestu pobytu v očistci. Toto odpuštění může být úplné (při získání *plnomocných odpustků*), nebo částečné (při získání *částečných odpustků*). Bůh nám je uděluje prostřednictvím služby církve, a to na základě vykupitelské oběti Ježíše Krista a našeho vztahu k němu. Proto je k tomu obvykle zapotřebí splnění určitých podmínek, jenž církev stanoví. Odpustky může člověk získat buď pro sebe, nebo pro duše v očistci. Vzhledem k tomu, že všichni hřešíme, všichni tedy odpustky potřebujeme.

Tím základním „odpustkem" je samozřejmě dobře prožitá zpověď, kde jsou nám objektivně Bohem prominuty spáchané hříchy, ale „dosažení takového smíření s Bohem nevylučuje přetrvávání některých následků hříchu, od nichž je nutno se očistit. A právě v této oblasti nabývají důležitost odpustky, jimiž se vyjadřuje úplný dar milosrdenství Božího" (Jan Pavel II., Incarnationis mysterium 9).

K lepšímu pochopení smyslu získávání odpustků nám může pomoci následující přirovnání, i když velmi pokulhávající. Kdo utrpí těžký úraz, léčí se v nemocnici. I když se operace podaří a pacient je z nemocnice propuštěn, může mít následky, třeba i vážné. Musí chodit na cvičení, kterému se říká rehabilitace, aby se následky úrazu odstranily. V době léčení má možnost uvažovat, zda si své utrpení nezavinil sám, např. rychlou jízdou v autě či tím, že o své zdraví náležitě nepečoval. Hřích je právě takový „úraz na duši" a léčí se především odpuštěním ve svátosti smíření. Avšak následky hříchu, jako jsou špatné sklony, zlozvyky, lpění na věcech tohoto světa a také trest za hřích, toto všechno může přetrvávat (i když nemusí) rovněž po přijetí svaté zpovědi, a mohou je odstranit teprve zbožně získané odpustky. Protože ty nás vedou k úplné odpoutanosti od hříchu a plnému přilnutí srdcem k Pánu.

Za jakých podmínek je možné odpustky získat? Základní podmínky jsou:

1) přijmout svátost smíření (může být i v jiný den),
2) přijmout eucharistii,
3) pomodlit se Věřím v Boha a Otče náš,
4) pomodlit se jakoukoliv modlitbu na úmysl papeže. Ve Svatém roce milosrdenství Svatý otec František ještě dodává dvě další podmínky
5) vykonat v rámci svých možnosti pěší pouť k svaté bráně,
6) rozjímat nějakou dobu o Božím milosrdenství.

Milí farníci, sestry a bratři v Kristu, blížící se velikonoční svátky nejplněji oslavují Boha v tajemství jeho milosrdenství. Přeju Vám ze srdce, aby Vám tyto posvátné dny pomohly Boží milosrdenství ještě více poznat a zakusit ve vlastním životě, jak dobrý je Pán. Ať Zmrtvýchvstalý Pán žehná Vašim rodinám!

Váš otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Jiří

Svatý Jiří pocházel pravděpodobně z Kappadokie. Jeho matka se s ním ale přestěhovala do Palestiny, kde se stal Jiří vojákem. Byl věrným křesťanem a odvážně hlásal Ježíšovo učení. Podle nejznámější legendy se Jiří stal vojákem a poté tribunem římského vojska. Město zužoval drak, který dokázal otrávit každého jen svým dechem. Aby lidé odvrátili tuto hrozbu, dávali drakovi denně dvě ovce a později oběti, které vybírali losem. Jednou padl los na královu dceru. Ta se tedy odebrala k drakovi s vidinou jisté smrti. Dříve než stačil drak cokoli vykonat, Jiří ho probodl svým mečem a dotáhl do města, kde ho zabil před očima lidu i krále.

Na oplátku chtěl, aby bylo pokřtěno patnáct tisíc lidí. Poté se odebral dále zvěstovat evangelium. Většina životopisů a legend vypráví, že na konci svého života byl kvůli své víře pronásledován a uvržen do vězení. Poté byl mučen-nejprve mu byl na krk přivázán těžký kámen a potom bylo jeho tělo drásáno kolem s hřeby. Byl hozen do nehašeného vápna a bičován. Nakonec mu byla sťata hlava. Byl pohřben v Lyddě a jeho hrob se stal poutním místem, kde byli lidé zázračně uzdravováni. Sv. Jiří byl nejen odvážným křesťanem, ale také člověkem, který nehledal slávu za své činy a netoužil po vlastní odměně, naopak chtěl, aby lidé poznali slávu Boha a nebáli se přiznat svou víru s vědomím,

že Bůh je ani v těch nejtěžších okamžicích neopustí. Svátek sv. Jiří se slaví 24. dubna. */Magda/*

CESTOVNÍ OKÉNKO – POZNEJME NAŠE POUTNÍ MÍSTA

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Zďáru nad Sázavou

Třetí Svatá brána byla otevřena ve žďárské bazilice. Ta se nachází v severní části města v blízkosti zámku.

Se stavbou se započalo v souvislosti se založením cisterciánského kláštera. Základy byly slavnostně požehnány 25.5.1253. Roku 1265 byly vysvěceny oltáře, ovšem západní průčelí bylo dokončeno patrně až po roce 1300. K zásadní přestavbě kostela došlo za opata Václava Vejmluvy okolo roku 1710. Stavební úpravy provedl architekt Blažej Santini-Aichel.

Varhany postavil jeden z nejlepších evropských varhanářů, brněnský Jan David Siebel kolem roku 1712. Varhanní skříně dokončil Řehoř Theny kolem roku 1730 dle původních Santoniho návrhů. V bazilice se nachází též boční oltář Božího hrobu z roku 1780, jehož autorem je brněnský mistr Ondřej Schveigel. Kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv Mikuláše je s délkou 78 metrů druhým nejdelším kostelem na Moravě. V roce 2009 byl chrámu vatikánským konsiliem udělen titul bazilika minor. Tento chrám je přístupný od května do září od 9 do 17 hodin a jinak v době konání bohoslužeb a kulturních akcí.

Myslím si, že stojí za to tento nádherný chrám navštívit a to nejen kvůli jeho krásným oltářům a freskám, ale hlavně kvůli setkání se s naším Pánem.

/Martina Urbanová/

LITURGIE A MODLITBA

V těchto dnech končí postní doba. Začíná Svatý týden. Přinášíme orientační velikonoční přehled slavností, na které jsme se 40 dní připravovali.

Květná neděle

Žehnání ratolestí a průvod s nimi, Bohoslužba slova, během níž se čtou pašije, slavení eucharistie.

Čtvrtek Svatého týdne – mše sv. při svěcení olejů – Missa chrismatis

Eucharistická slavnost, kterou koncelebruje biskup s kněžími v katedrále. Úvodní obřady a Bohoslužba slova, obnova kněžských závazků, slavení eucharistie a svěcení olejů v průběhu liturgie.

Zelený čtvrtek večer – mše sv. na památku Večeře Páně
Úvodní obřady a Bohoslužba slova, mytí nohou, slavení eucharistie a přenesení svátosti oltářní.
Velký pátek
Bohoslužba slova, jejíž součástí jsou pašije podle Jana a přímluvy (slavnostní způsob – 10 proseb), obřady uctívání kříže a svaté přijímání.
Na Velký pátek se neslaví mše sv., během velkopátečních obřadů se tedy neproměňuje chléb a víno. Přijímá se eucharistie, která je uchovávána z večerní mše Zeleného čtvrtku.
Bílá sobota
S výjimkou modlitby breviáře a obřadů bezprostřední přípravy na křest se žádná jiná společná liturgie neslaví. V tento den je ze svátostí možné udílet pouze svátost smíření a podávat eucharistii umírajícím, tzv. viatikum.
Velikonoční vigilie – noc ze soboty na neděli
Slavnost velikonoční svíce – požehnání ohně a příprava svíce, průvod a velikonoční chvalozpěv (Exsultet). Bohoslužba slova. Křestní bohoslužba – litanie ke všem svatým, žehnání křestní vody, křest a biřmování katechumenů a obnova křestního vyznání. Slavení eucharistie.
Mše sv. v den slavnosti – neděle Zmrtvýchvstání Páně
Před evangeliem se zpívá sekvence, v níž připomínka velikonoční události vyústí v ujištění o Kristově vzkříšení. Žehnání pokrmů.
Velikonoční oktáv
Prvních osm dní od Zmrtvýchvstání Páně do druhé neděle velikonoční.
Neděle Božího milosrdenství
Ve shodě s přáním Pána Ježíše se slaví první neděli po Velikonocích, což vyjadřuje těsnou souvislost tohoto svátku s tajemstvím Vykoupení. Liturgie tohoto dne nejplněji oslavuje Boha v tajemství jeho milosrdenství.
Nanebevstoupení Páně
Slaví se ve čtvrtek po 6. neděli velikonoční, čtyřicátý den po Zmrtvýchvstání Páně. V kostelech, kde se tento den neslaví mše sv., se slavnost může přeložit na následující neděli (7. neděli velikonoční).
Seslání Ducha svatého
Slavnost připadá na neděli po 7. neděli velikonoční. Je to desátý den po Nanebevstoupení Páně, a tedy padesátý den od Kristova vzkříšení.
Tímto dnem končí doba velikonoční.

/Lada/

Co je to Via Lucis?
Cesta světla – Via Lucis – je velikonoční pobožnost. Spočívá v rozjímání čtrnácti zastavení – setkání zmrtvýchvstalého Ježíše s jeho učedníky. Cesta světla má svůj začátek o velikonočním ránu a vede nás k daru Ducha svatého. Je to cesta, na které rozpoznáváme našeho Pána, Ježíše Krista, přítomného mezi námi a zvěstujeme světu, že On vstal z

mrtvých. Via Lucis je cesta za zmrtvýchvstalým Pánem. Papež Jan Pavel II. napsal: „(…) kontemplace Kristovy tváře se nesmí zastavit u obrazu Ukřižovaného. On byl vzkříšen! Pokud by tomu tak nebylo, bylo by marné naše kázání a byla by prázdná vaše víra (srov. 1 Kor 15,14). (…) Právě na vzkříšeného Krista hledí církev. Hledí na něj, když se vydává po Petrových stopách, který zaplakal nad svým zapřením; pak se znovu vrátil na pravou cestu a s pochopitelným rozechvěním vyznal Kristu svou lásku: „Ty víš, že tě miluji" (Jan 21,15.17). Hledí na Krista, když se přidává k Pavlovi, který ho potkal na cestě u Damašku a byl jím ohromen: „Pro mě život je Kristus a smrt ziskem" (Flp 1,21). Církev znovu prožívá tyto události po dvou tisících let, jako by se odehrály dnes. (…) Posílena touto zkušeností se církev dnes znovu vydává na cestu, aby na počátku třetího tisíciletí zvěstovala světu Krista: On je „stejný včera i dnes i navěky" (Žid 13,8)." /Novo millennio ineunte, 28/

Zastavení Cesty světla

1. zastavení - JEŽÍŠ VSTAL Z MRTVÝCH

„Anděl řekl ženám: Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojďte se podívat na místo, kde ležel." (Mt 28,5-6)

2. zastavení - UČEDNÍCI NACHÁZEJÍ PRÁZDNÝ HROB

„Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil." (Jan 20,6-8)

3. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SE UKAZUJE MAGDALÉNĚ

Ježíš jí řekl: "Marie!" Obrátila se a zvolala hebrejsky: "Rabbuni", to znamená 'Mistře'. Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: "Viděla jsem Pána a toto mi řekl." (Jan 20,16.18)

4. zastavení - VZKŘÍŠENÝ NA CESTĚ DO EMAUZ

Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emauzy, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. A on jim řekl: Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci? Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho

vztahovalo ve všech částech Písma.“ (Lk 24,13.15.25.27)

5. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SE DÁVÁ POZNAT PŘI LÁMÁNÍ CHLEBA

Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. (Lk 24, 30-31)

6. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SE UKAZUJE DVANÁCTI

Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Řekl jim: "Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně." (Lk 24,36.38-39)

7. zastavení - VZKŘÍŠENÝ DÁVÁ MOC ODPOUŠTĚT HŘÍCHY

Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám." Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." (Jan 20, 19.21-23)

8. zastavení - VZKŘÍŠENÝ UTVRZUJE VÍRU TOMÁŠE

Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!" Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh." (Jan 20, 27-28)

9. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SE SETKÁVÁ SE SVÝMI U TIBERIADSKÉHO JEZERA

Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš jim řekl: "Nemáte něco k jídlu?" Odpověděli: "Nemáme." Řekl jim: "Hoďte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete." Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb. (Jan 21, 4-6)

10. zastavení - VZKŘÍŠENÝ UDĚLUJE PETROVI PRIMÁT

Zeptal se ho potřetí: "Šimone, synu Janův, máš mne rád?" Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: "Pane, ty víš všecko, ty víš také, že tě mám rád." Ježíš mu řekl: "Pas mé ovce! " (Jan 21, 17)

11. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SVĚŘUJE UČEDNÍKŮM POSLÁNÍ DO SVĚTA

Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky,

křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku." (Mt 28, 18-20)

12. zastavení - VZKŘÍŠENÝ VYSTUPUJE DO NEBE
Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. (Sk 1,9)
13. zastavení - V OČEKÁVÁNÍ DUCHA SPOLU S MARIÍ
Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry. (Sk 1, 12.14)
14. zastavení - VZKŘÍŠENÝ POSÍLÁ UČEDNÍKŮM SLÍBENÉHO DUCHA
Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký vichr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. (Sk 2, 2-4)

/Lada/

PROŽÍVÁME SVATÝ ROK MILOSRDNSTVÍ

Skutky tělesného a duchovního milosrdenství III

Oblékat nahé - „Cožpak nemáš, vidíš-li nahého, obléknout ho?" (Iz 58,7) V Joppe žila jedna učednice, jménem Tabita, která konala velmi mnoho dobrých skutků a bohatě rozdávala almužny, šila chudým vdovám sukně a pláště. (Sk 9,36-41) Dávat almužnu chudým je mezi milosrdnými skutky jedno z hlavních svědectví bratrské lásky. Je to také úkon spravedlnosti, který se líbí Bohu: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně." (Lk 3,11)

Napomínat hříšníky - zaslepené hříchem moudře a trpělivě přivádět k poznání, že chybovali. Bratrské napomenutí záleží v tom, že se snažíme bližního odvrátit od hříchu nebo od blízkého nebezpečí hříchu. Tuto povinnost nám Kristus Pán ukládá slovy: „Když tvůj bratr zhřeší proti tobě, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima. Dá-li si od tebe říci, svého bratra jsi získal. Nedá-li si však říci, přiber si ještě jednoho nebo dva, aby každá výpověď byla potvrzena ústy dvou nebo tří svědků. Když je však neposlechne, pověz to Církvi." (Mt 18,15-17) Tato povinnost váže všechny lidi, kteří tak mohou snadno učinit, zvláště představené. Představení jsou povinni kárat podřízené nejenom z křesťanské lásky, nýbrž i z

odpovědnosti svého úřadu. Když napomínáme bližního, zachovávejme řád ustanovený Božským Spasitelem.

Chybujícího nejprve napomínejme soukromě mezi čtyřma očima. Nebude-li naše napomenutí mít úspěch, pokárejme ho před svědky. Neposlechne-li ani potom, řekněme to představenému. Podle Mojžíšova zákona (Dt 19,15) bylo třeba dvou nebo tří svědků, aby bylo dáno žalobci za pravdu. Je třeba přibrat dva nebo tři svědky, aby mohla být podána žaloba na viníka. Žalobu je třeba podat k představitelům církevním, nikoli ke světským, protože křesťanovi při bratrském napomenutí má být hlavní pohnutkou získání viníka a ne se mu mstít. Napomenutí bližního se má dít z lásky a ne škodolibě a urážlivě. Svatý apoštol Pavel nás napomíná: „Bratři, kdyby někdo byl stržen náhle k nějakému poklesku, uveďte ho na správnou cestu v duchu mírnosti; jste přece lidé duchovní! Jen si dávej pozor každý sám na sebe, aby ses nedostal do pokoušení i ty!" (Gal 6,1) Bratrské napomínání je skutek velice záslužný, neboť svatý Jakub (5,19-20) říká: „Moji bratři, když se někdo mezi vámi odchýlí od pravdy a jiný jej obrátí, ať ví, že kdo odvrátí hříšníka od jeho bludné cesty, zachrání duši před smrtí a přikryje množství hříchů."

/Lada/

Milost svátosti smíření

Svátost smíření patří k životu křesťana, k prožívání živé víry. Důraz na význam této svátosti je nám zvlášť připomínán v tomto Svatém roce milosrdenství. Jedno z pěti církevních přikázání zní: Vyzpovídat se ze svých hříchů aspoň jednou za rok. Slůvko aspoň dává prostor zamyslet se, zda k živému vztahu, přátelství s Pánem, to „stačí". Čím zakoušíme více Boží lásku a odpuštění, tím více si uvědomujeme svou křehkost, slabost a hříšnost. A svátost smíření je „očistnou koupelí", setkáním s milujícím Bohem, oslavou smíření. Otec Vojtěch Kodet na jedné z přednášek o svátosti smíření řekl: "Milost svátosti smíření je něco, co nemohl Pán vymyslet lépe. Lidi někdy namítají, že si to s Pánem vyřídí sami, proč by to měli říkat ještě člověku... Samozřejmě, že Bůh odpouští hned, když Ho poprosíme za odpuštění. Ale je v tom ještě jeden háček. Každý náš hřích je proviněním i proti ostatním lidem, a svým způsobem zamořuje celý svět. My potřebujeme odpuštění od Boha i od lidí. A pak je tu ta druhá věc, snad ta nejdůležitější- *Ježíš to tak řekl.* Kdyby to nechtěl, tak neřekl apoštolům - Komu odpustíte,

tomu je odpuštěno. A potom - když slyším ta slova, která ústy kněze říká Ježíš: "Uděluji ti rozhřešení", tak mám jistotu, kterou mi NIKDO nedá."
Člověk není schopen sám vlastními silami napravit zlo, které způsobil svým hříchem sobě i druhým. Potřebuje Boží milost, potřebuje pomoc od společenství církve, potřebuje druhé, aby mu pomáhali a on aby jim prokazoval lásku. Církev hovoří také o mnoha cestách, kudy kráčet. Ty základní jsou:

- Prožívat co nejpoctivěji svátost smíření
- Přijímat často s velkou zbožností eucharistii
- Využívat dar odpustků
- Využívat svátostiny
- Četba Písma
- Trpělivě nést životní kříže
- Konat skutky lásky k bližnímu
- Být milosrdný k druhým a náročný k sobě
- Osobní modlitba a přímluvné modlitby druhých
- Snášet trpělivě nemoci
- Konat kající skutky
- Být připravený přijmout smrt z Božích rukou

Pomocí k dobré přípravě ke sv. smíření může být tzv. zpovědní zrcadlo, jedno takové je přílohou i tohoto čísla farního časopisu. A povzbuzením nám mohou být slova modlitby křížové cesty 073 v kancionálu: „Víme, že všechno je v tvých rukách a nebudeš nás vážit podle našich úspěchů nebo neúspěchů, ale podle věrnosti a lásky, s níž jsme šli za tebou." */ Leona/*

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Hnutí Modlitby matek - společná modlitba má větší sílu a sjednocuje
V sobotu 13. února odpoledne se konalo setkání maminek rosického a modřického děkanátu. V ořechovském kostele Všech svatých se sešlo okolo 50 maminek a několik z nich se s námi podělilo o své dojmy. Z důvodu místa a podobnosti obsahu dodaných příspěvků, dovolte z každého příspěvku vzít části a vytvořit tak jeden celek, tak, jako se i jednotlivé přítomné maminky sjednotily a vytvořily jeden celek.

I v naší farnosti se maminky společně modlí za své děti, manžele, vnoučata a kmotřence. Ve skupinkách se schází na faře nebo v kostele.
Překvapilo mě, že se vlastně nejedná jen o pouhé setkávání několika maminek k

modlení. Jedná se o světové hnutí, o společenství, které je vedené v jednotě, má svůj řád a je podporované církví. Vydává i svůj zpravodaj a registrované publikace. Oblastní setkání skupinek Modliteb matek se v kostele Všech svatých v Ořechově konalo poprvé. Pozvání na tuto akci jsem využila a nelituji, naopak. Byla to důstojná, obohacující slavnost, vedená příjemnými koordinátorkami, ale zajisté i Duchem svatým.

Na začátku nás navštívil otec Mariusz a setkání požehnal. Pak se modliteb ujaly koordinátorky Oldřiška a Martina. Nejdříve nám povídaly o svých vyslyšených prosbách, a jak je důležité se modlit odevzdaně a s velkou nadějí v Pána. Následovala společná modlitba, z brožurky Láska matek proměňuje svět.

Nejsilnějším a nejdojemnějším zážitkem pro mě bylo odevzdání dětí u oltáře, na kterém byla vystavena Nejsvětější svátost oltářní.

Osobně mně zaujal způsob odevzdávání milovaných dětí do péče a pod ochranu našeho Pána, ve vyhrazené části setkání. Maminky měly možnost vlastní rukou napsat na připravené lístečky (bílá kolečka) konkrétní jména svých dětí, za které se modlí, prosí a děkují. Potom za znění duchovních zpěvů nebo v naprostém tichu jedna po druhé své lístečky odnášely a vkládaly do připravených malých košíků před oltářem. Byla to chvíle velmi osobní, důvěrná a působivá. Košíky jakoby symbolizovaly přijímající dlaně. Maminky tak vkládaly své prosby, obavy i díky přímo do rukou Božích.

Uvědomila jsem si, že se nás sešlo tolik ke společné modlitbě. Potkala jsem maminky, se kterými jsem se v minulých letech viděla na duchovních obnovách a akcích hnutí Modlitby matek. Jsem vděčná za toto společenství. Po modlitbě následovalo setkání na faře.

Na památku a povzbuzení byly pro nás připraveny na lístečcích citace P. Ježíše sestře Faustýně. Byly obráceny textem dolů, takže jsme nevěděly, který citát vybíráme. Ráda bych se o ten svůj podělila: „Když jsem odcházel z této země, zanechal jsem sám sebe ve Svátosti oltářní. Tady je příbytek mého milosrdenství, tady je lék na tvé nemoci. Chci tě zahrnovat svými milostmi a zjevovat na tobě zázrak mého milosrdenství, i kdybys byla (byl) největším hříšníkem."

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu setkání: otci Mariuszovi, který „popoháněl" práce na faře a všem řemeslníkům, díky nimž se

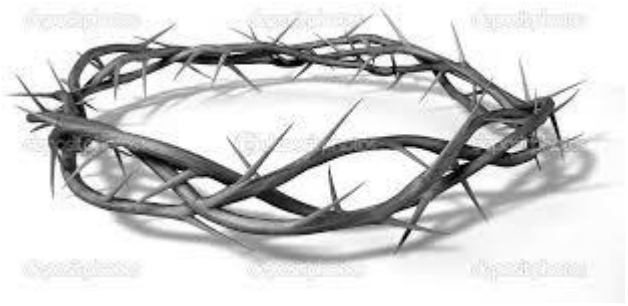
tam dalo důstojně přebývat, dále všem maminkám, které pomáhaly při úklidu fary a všem kuchařkám, které přispěly dobrotami na společný stůl, hudebnímu a pěveckému doprovodu, který krásně doplňoval naši modlitbu.

/Radka, Jindřiška, Liba, Lidka, Jiřina/

Setkávání ve skupinkách

Na 3. postní neděli 28. 2. 2016 jsme si v homilii poslechli list brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho – Pozvání mladých na Světové dny mládeže do Krakova letos od 20. do 31. července. Oslovující byla otázka, kterou v listu otec biskup položil. „Máte každý své malé společenství? Scházíte se, abyste se spolu modlili, četli Písmo svaté, sdíleli svou víru a zakusili, že Pán Ježíš je živý a je přítomen ve vašem společenství?" List nebyl adresovaný pouze mládeži, a tak tato otázka je směrována svým způsobem každému z nás. „Víra je sice osobní rozhodnutí a osobní odpověď na lásku Ježíše, ale je vždy zároveň povoláním k životu s druhými. Nelze ji žít izolovaně. Styl života společenství není výsadou nějaké spirituality, zájmovou volbou některých věřících či něčím navíc, ale jedná se o základní styl života každého pokřtěného. Na takovém základě založil Ježíš svou církev." Máme nejen povzbuzovat naše děti, aby našly „své" společenství, aby se scházely a prožívaly společně radostný život s Pánem, ale o to stejné můžeme usilovat i my sami, i když nám už není – náct. „Uprostřed společenství je prožívána i skutečnost, že milosrdenství Boží není jen dar, který dostáváme, ale je též úkolem. Učit se lásce, službě, odpuštění, inspirovat se skutky tělesného a duchovního milosrdenství – to vše vyžaduje život s druhými, protože bez nich nelze prožívat podstatu křesťanství. Tou je láska k Bohu, konkrétně projevovaná láskou k bližním," píše otec Vojtěch a žehná nám.

/Leona/

Křížové cesty u sv. Jiří

V uplynulých nedělích postní doby probíhaly v kostele sv. Jiří křížové cesty. První připravilo společenství Modliteb matek. Všichni společně i s panem varhaníkem Luďkem Peškou dokázali, abychom si všichni uvědomili velikost utrpení a bolesti Ježíše Krista za naše vykoupení z hříchů. Prožili jsme křížovou cestu s Kristem a odnesli i ponaučení, jak by měl člověk žít. V některých zastaveních křížové cesty byly kladeny i otázky a my jsme si mohli na ně současně v duchu odpovědět. Jsem taková nebo takový anebo je to se mnou jinak?

Následovaly křížové cesty místních žen, farníků ze Silůvek, dětí a manželských párů. Křížové cesty nám mnohé napověděly a také ukázaly jak se chovat a čeho si vážit. Duchovní odkaz a posila jsou v nich nesmírné hodnoty a všem, kdo nám tento duchovní prožitek zprostředkovali, patří jistě uznání. Ještě nás čeká křížová cesta v podání mužů. Přijďte si v této zbývající postní neděli 20. 3. ve 14.00 hodin do kostela sv. Jiří v Tikovicích duchovně prožít poslední křížovou cestu se všemi, kteří ji nejen pro sebe, ale i pro Vás s nejlepším úmyslem i s panem varhaníkem připravili. Buďme pospolu a projevme Pánu svoji největší oddanost a poděkování za jeho oběť a také, že naše křesťanská víra je neotřesitelná v základech. */Zdenka Slavíková/*

Křížová cesta se společenstvím manželů

V podvečer 5. postní neděle jsme přijali pozvání na společenství manželů do Moravan s hlídáním dětí. Naši čtyřměsíční dcerku jsme svěřili na faře spolehlivé mládeži s tím, že budeme na telefonu- sms, a odešli jsme do kostela sv. Václava. Ten se postupně zaplnil mnoha manželskými páry. Obdrželi jsme jedno zastavení křížové cesty obsahující zamyšlení a prosby za uzdravující milost. V tom opravdu velkém množství manželských párů jsme si uvědomili radost ze společně prožívané svátosti manželství. Kdo jen trochu váháte, zda se do Moravan příště vydat na setkání manželů, neváhejme. */Steingartovi/*

Duchovní obnova se sestrami Paulínkami

Sobota 12. března, jarní počasí láká na zahradu. Za ruchu všech možných strojů však míříme do kostela. Toto postní období přináší touhu obnovit náš vztah s Bohem. Tedy více číst a pracovat s texty evangelia. Takže ideální příležitost pro obnovu. Účast byla asi 25-30 osob. Téma bylo jak číst Slovo Boží. Obnovu vedly dvě sestry z Kongregace Dcer sv. Pavla- sestra Andrea Hýblová původem z Liberce, loni v září složila tzv. věčné sliby, a Judit z Mexika, která již 13 let působí v Praze. V Česku působí sedm sester. Jako jediná Češka sestra Andrea, která obnovu vedla.

Zaujal mě znak všech Paulínek - velký přívěšek na krku ve tvaru kříže, kde jedno rameno tvoří otevřená kniha Písma a druhé představuje stožár vysílací stanice, jako symbol sdělovacích prostředků.

Již v pátek měly na společenství mládeže sestry promluvu s naší mládeží a tak pokračovaly i v sobotu v

moderních výrazech:,,GPS na cestu s Božím slovem": pro případ putování po krajině Božího slova je nutno kombinovat dobrou vůli, vytrvalost ve studiu, působení Ducha svatého a svátostný život. ,,Čerpací stanice": můžeme čerpat z účasti na mši svaté, z liturgie slova - doplnit pohonné hmoty. ,,Cíl": snažit se uskutečňovat Slova ve svém životě. Vše jsme si pak názorně zkusili podle paulínské metody: Pět svící kolem Písma V přirozené formě zde ve společenství dochází ke komunikaci nad textem. Je to velký přínos a návod pro umění modlitby, prosby - rozmluvy s Bohem! Na konci byla příležitost zakoupit zajímavé knižní tituly z vydavatelství Paulínky. Odpoledne pokračovala duchovní obnova v Moravanech. Byla možnost shlédnout film a jako další následovala přednáška O adoraci. Film jsem vynechal, neboť jsem neodolal zvuku strojů a šel jsem řezat dřevo, ale v 18 hod jsem si přednášku o adoraci vyslechl a pak samotnou prožil. Bylo to setkání s MISTREM za doprovodu zpěvu a kytary. Pak jsem ještě pospíchal na zkoušku Fatimy do Ořechova - přišel jsem pozdě, ale s dobrým pocitem.

/Jarek Hendrych/

Novinky ve farní knihovně

Životopisy světců psaných přímo pro děti a mládež. *Terezka Martinová* od Marie Holkové, známé moravské spisovatelky. Kniha vypráví o životě sv. Terezie z Lisieux.Terezka je obyčejné děvčátko s mnoha chybami a sklony k neposlušnosti jako ostatní děti, má čtyři sestřičky, tatínek jí říká Princezno, doporučujeme. Další kniha, od téže spisovatelky - *Čao, Niku*. Vypráví o životě sv. Dominika Savio - jednoho z chlapců sv. Dona Bosca, který zemřel v 15 ti letech v pověsti svatosti. Mimo jiné je patronem ministrantů a ochránce matek v požehnaném stavu, doporučujeme. A do třetice *Nebe nad močály*. Životopis sv. Marie Goretti, která se stala ve 12 letech mučednicí. Bránila svou čistotu za cenu vlastního života, doporučujeme.

A nabídka pro poutníky - 2 knihy od P. Františka Lízny: *Vstávám a pokračuji v cestě* – z Fatimy do Compostely, a *Šel jsem však vytrvale* – deník z pouti za sv. Cyrilem a Metodějem (do Sevastopolu).

P. Fr. Lízna se narodil v r. 1941, za komunistického režimu byl vězněn, pracoval jako pomocný dělník, později jako ošetřovatel. Koncem 60. let vstoupil k jezuitům. Na kněze byl vysvěcen v roce 1974, nezískal však státní souhlas. Podílel se na výrobě a šíření katolického samizdatu, podepsal Chartu 77. Po sametové revoluci působil jako vězeňský kaplan v nejtěžších

věznicích. Podporuje lidi v trvalé nouzi, jeho důvěra patří také mnoha vězňům, se kterými se setkal při svém působení ve věznicích.
Farní knihovna je otevřena vždy 1. neděli v měsíci po mši sv. a také funguje půjčovací samoobsluha, kdykoli je přístup na faru (společenství, zpěváci…)
/Radka Jedličková a Hanka Poledňová/

Střípky z hodiny náboženství
Dětem ze 4. a 5. třídy, které navštěvují náboženství, byly pro zpestření farního časopisu položeny otázky:

1. Jak se připravuješ na Velikonoce?
2. Co slavíme o Velikonocích?
3. Na co se nejvíc těšíš?

Zdeněk: Chodím na modlitby do kostela. Zemřel Pán Ježíš. Na výslužku.

Kryštof: Půjdu ke zpovědi. Ježíš vstal z mrtvých. Hody, hody, doprovody.

Eliška: Víc se modlím a chystám se ke zpovědi. Ježíš vstal z mrtvých. Zavřu se do pokoje, aby mě nikdo nenašel.

Terezka: Postím se, snažím se nejíst sladkosti. Pán Ježíš byl vzkříšen. Že Ježíš vstane z mrtvých.

Anna: Postím se. Ježíš vstal z mrtvých. Na pomlázku.

Bez podpisu ☺: Chystám se ke svátosti smíření. Ježíš vstal z mrtvých. Na sladkosti.

Děkujeme dětem za odvahu a panu katechetovi Pavlovi za spolupráci.

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO ANEB STOJÍ ZA PŘEČTENÍ

Vyprávění o Desateru
Autor, Michal Altrichter (*1965), v období 1984-89 vystudoval teologii v Litoměřicích. V roce 1985 vstoupil tajně do Tovaryšstva Ježíšova. V letech 1991-93 studoval filozofii v rakouském Innsbrucku a v roce 1996 odešel na další studium teologie do Německa a poté na Papežskou univerzitu v Římě. Od roku 1999 je členem redakční rady Refugia a aktuálně přednáší také na CMTF UP v Olomouci spirituální teologii. Je také autorem mnoha odborných publikací.
Útlá kniha, ve které se v širších souvislostech vypráví o Desateru, je podle mého názoru vynikajícím počinem, jenž čtenáři nabízí nezaměnitelným způsobem výklad jednotlivýh přikázání. Autor nás přirovnává k hledajícím poutníkům prahnoucím po smyslu našich osobních cest. I když se může zdát, že smysluplné odpovědi nedostáváme, máme stále naději, že hledajícího si Hledaný nakonec sám najde. Ona slova svěřená Mojžíšovi jsou proniknuta Slovem (Logos) života.
Před tím, než se Altrichter pouští narativním způsobem do jednotlivých přikázání, vysvětluje ještě ony tolik známé „dvě fošny"… z jakého důvodu jsme mnohdy mohli vidět znázorněno Desatero na dvou deskách, přičemž na levé desce jsou první tři a na pravé ty

ostatní. Jsou snad první tři důležitější než zbylých sedm?
Autor fascinující formou přibližuje význam přikázání, co nám chtějí sdělit a jsme-li otevřeni tomuto posvátnému dialogu. Za každým výkladem je pak shrnutí předešlých slov, která v kostce vystihují to, o čem autor pojednával a co nám chtěl říct. Velmi oceňuji i to, že se Altrichter věnuje také nesnázím, jež při snaze o dodržování jednotlivých částí Desatera mohou nastat, a každý rozbor zakončuje příhodným úryvkem z Písma.
Velmi mile mě překvapilo, u každého z přikázání, doporučení na hudební úryvek. Tak například u prvního přikázání nám autor doporučuje Mendelssohnova Eliáše, pasáž o prorokově zvolání: Hospodin, Bůh Abrahámův...
Tento skromný příspěvek bych rád zakončil výrokem Jana Damašského, kterým celé vyprávění autor začíná: „Tvůj Duch ať rozpálí můj jazyk, abych mluvil jasně a zřetelně a neustále byl proniknut tvou přítomností".

/Michael Ruschka/

OKÉNKO MLÁDEŽE

Jak se přihlásit do Krakova?

✓ najdi si www. krakov2016.signaly.cz
✓ na horní červené liště rozklikni „Přihláška"
✓ přečti si úvodní informace, zatrhni odsouhlasení a rozklikni okénko „Vyplnit přihlášku"
✓ postupuj podle návodu
✓ domovská diecéze je „brněnská" a vikariát „Modřice"
✓ přihlašujeme se přes DCM Brno

Po vyplnění a odeslání dostaneš potvrzující e-mail. Chceš-li mít zvýhodněnou cenu, je potřeba nahlásit se nejpozději do 30.4, (čím dřív, tím líp) a zaplatit do 5. května. V případě nejasností se zeptej na spolču kamarádů, kteří jedou. ☺

/Radek Steingart/

CO NÁS ČEKÁ

- ve Svatém týdnu jsme zváni na **křížové cesty – na Velký pátek** v 15:00 v kostele sv. Jiří v Tikovicích, v 16:15 před obřady na památku Umučení Páně v kostele Všech svatých v Ořechově a v 17:45 před velkopátečními obřady v Moravanech

- na Velký pátek je možnost začít **novénu k Božímu milosrdenství**
- **Velikonoční koncert** se bude konat v kostele sv. Jiří v neděli 10. dubna v 16:00
- **Poutní mše sv. ke cti sv. Jiří** bude slavena v neděli 24.4. v 16:00 v tikovickém kostele zasvěceném sv. Jiří
- **Poutní mše ke cti sv. Peregrina** se uskuteční v neděli 8.5. v 15:00. Průvod vyjde ve 14:00 od pneuservisu. V případě nepříznivého počasí bude slavena poutní mše sv. v kostele Všech svatých
- **Poutní mše sv. ke cti sv. Jana Nepomuckého** v Pršticích se bude slavit v sobotu 14.5. v 16:30
- **První svaté přijímání v Ořechově** – kostele Všech sv. - přijmou děti v neděli 22.5.2016
- Všichni jsme zváni na **Slavnost Božího Těla** v neděli 29.5. Slavnost začne v 8:00 mší svatou v kostele Všech svatých, poté se vydá eucharistický průvod ke kostelu sv. Jiří. Zde bude slavnost zakončena svátostným požehnáním
- **První svaté přijímání v Moravanech** přijmou děti v neděli 5. června
- **Noc kostelů** je letos vyhlášena na pátek 10.6. V našich farnostech bude připravený program v Ořechově – kostele Všech svatých a v Nebovidech
- V neděli 19. června jsme zváni na **Farní den ve farnosti Ořechov** Všech svatých
- Pro ty, kdo plánují více dopředu, termín tradiční **pouti mužů je 23.6. – 26.6.2016.** V tomto roce se muži vydají do Slavkovic
- **Termíny letních dětských táborů**: Tábor Junior (do 12-ti let) od 6. do 13.8. v Heřmanově
Tábor Senior (od 12-ti let a starší …. od 21. do 28.8. v Opatově

Velikonoční bohoslužby 2016

	Ořechov sv. Jiří	Ořechov Všech sv.	Prštice kaple	Moravany	Nebovidy
24.3. - Zelený čtvrtek	17:30			19:00	
25.3. - Velký pátek Křížová cesta Obřady umučení Páně	15:00	16:15 17:00		17:45 18:30	
26.3 - Velikonoční vigilie, sobota		18:30		21:00	
27.3. - Zmrtvýchvstání Páně, neděle	14:30	9:00	10:30 o. Bláha	10:45	
28.3. - Velikonoční pondělí		9:00		10:45	14:30

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magda Šímová, P. Mariusz Sierpniak. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz Telefon: 777 674 936